

РОЛЬ ЄС У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ (НА ПРИКЛАДІ СПІЛЬНИХ БЕЗПЕКОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ)

КОСТЮЧЕНКО Ярослав Миколайович - доктор юридичних наук, доцент кафедри порівняльного і європейського права, Навчально-науковий інститут міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ORCID 0000-0002-5565-922X

УДК: 341.221.5(477)(4)+327

DOI: <https://doi.org/10.32782/ep.2024.3.28>

У статті досліджується роль Європейського Союзу у забезпеченні безпеки України через аналіз спільних безпекових зобов'язань між Україною та ЄС. Важливість цієї теми визначається не тільки сучасними геополітичними викликами, а й прагненням України до інтеграції в європейські структури безпеки та оборони.

Особлива увага приділяється аналізу сучасних безпекових викликів, з якими стикається Україна, зокрема агресії з боку РФ. У цьому контексті розглядається роль ЄС у підтримці України шляхом застосування економічних санкцій проти, надання фінансової допомоги, а також військової підтримки через різні програми співробітництва.

Розглядаються основні напрями співпраці, включаючи військову підготовку, обмін розвідувальною інформацією, а також участь України в спільних військових навчаннях та операціях під егідою ЄС. Особлива увага приділяється ролі Місії ЄС з реформування сектору безпеки в Україні (EUAM Ukraine), яка надає консультації та підтримку в реформуванні правоохоронних органів і судової системи.

На основі проведеного аналізу робляться висновки щодо ефективності спільних безпекових зобов'язань між Україною та ЄС. Вказуються основні досягнення та проблеми, з якими стикається співпраця. Зокрема, розглядаються питання фінансових ресурсів, політичної волі та інституційної спроможності України та ЄС для реалізації спільних безпекових проєктів.

Стаття пропонує рекомендації щодо подальшого зміцнення безпекового співробітництва між Україною та ЄС. Вказується на необхідність розширення участі України у європейських та євроатлантичних безпекових структурах.

Стаття є вагомим внеском у розуміння ролі ЄС у забезпеченні безпеки України та визначає напрями для подальшого розвитку безпекового співробітництва між Україною та Європейським Союзом.

Ключові слова: ЄС, безпека, спільні безпекові зобов'язання, військова підтримка, євроінтеграція.

Постановка проблеми

Перспективи розширення Європейського Союзу є багатограним і динамічним процесом, який значною мірою залежить від низки внутрішніх і зовнішніх факторів. Війна в Україні внесла суттєві корективи в цей процес, одночасно посилюючи як бажання України інтегруватися в європейську спільноту, так і побоювання деяких країн-членів ЄС щодо подальшого розширення. Для всіх учасників переговорного процесу, а також і суб'єктів ЄС зрозумілим є й той факт, що переговори про вступ держави, що веде війну, вимагають нових підходів до забезпечення безпеки, відмінних від традиційних інструментів стримування та постконфліктного відновлення.

Початок переговорного процесу з Україною було спровоковано повномасштабним вторгненням Росії та рухається паралельно

з розвитком обороноздатності всередині самого ЄС. У цьому військовому контексті для ЄС справді доцільно характеризувати новий раунд вступу не як просто «геополітичне» розширення, а як «геостратегічну інвестицію в мир, безпеку, стабільність і процвітання». Саме на перехресті оборони та розширення буде відбуватися наступний етап у процесі інтеграції ЄС.

Саме тому зобов'язання ЄС у сфері безпеки щодо України є важливим кроком у напрямку зміцнення євроатлантичної безпеки. Однак, для забезпечення ефективної оборони України та стримування російської агресії необхідно посилити ці зобов'язання і забезпечити їхню чітку та конкретну реалізацію.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

В основу написання цієї статті покладено аналіз нормативних документів ЄС, зокрема Спільних безпекових зобов'язань між Україною та Європейським Союзом від 27.06.2024, документів та аналітичних матеріалів Ради Європейського Союзу, аналітичних оглядів зарубіжних та українських експертів.

Формулювання цілей

Метою статті є аналіз та оцінка внеску Європейського Союзу у зміцнення безпеки України в контексті російської агресії. Для вирішення поставленої мети передбачається вирішення таких *наукових завдань*: виявити та проаналізувати ключові положення спільних безпекових зобов'язань між Україною та ЄС; оцінити ефективність механізмів реалізації цих зобов'язань; визначити основні виклики та перспективи подальшого розвитку співпраці між Україною та ЄС; розробити пропозиції щодо вдосконалення механізмів співпраці з метою підвищення ефективності забезпечення безпеки України, її обороноздатності та економічного відновлення.

Виклад основного матеріалу

Контекст активного воєнного конфлікту, у якому Європейський Союз надав понад 100 мільярдів євро допомоги

та проводить як військову операцію, так і цивільну консультативну місію, є досить значним. Проте, як цілком слушно акцентує Т. Сидорук «допомога Україні – це не благодійність. Російське вторгнення та подальший мужній опір українського народу стали переломним моментом для трансатлантичної системи безпеки, продемонструвавши цінність і важливість України для Європи. Перемога чи поразка України визначатиме майбутню безпеку всього континенту. Для Сполучених Штатів результат війни визначить долю міжнародного порядку, який вони очолюють. Тому Європа й США повинні зробити більше для захисту України, сформулювавши спільне бачення довгострокової безпеки України та Європи [1]. Для порівняння зазначимо, що пакет ЄС для відновлення після пандемії COVID-19, затверджений 21 липня 2020 року, становив 1824 мільярди євро на 2021-2027 роки загального бюджету та фінансування зусиль з відновлення в розмірі 750 мільярдів євро (800 мільярдів євро в поточних цінах) [2].

ЄС ніколи раніше не приймав заявку на членство країни, яка вже зазнала територіальних втрат та веде екзистенційну боротьбу за свою незалежність.

Попри заяви ЄС, що його переговорна система «належним чином відображає власні заслуги та особливі характеристики України», увага приділяється лише традиційним критеріям вступу, таким як верховенство права, основні права, зміцнення демократичних інститутів, реформа державного управління та економічні критерії. Офіційні рамки переговорів не враховують руйнівний вплив війни, яка виснажує значні ресурси України та впливає на швидкість її просування до вступу. Крім згадки в «Додатку 1 до Додатку» [3], що зустрічі можуть проводитися в режимі відеоконференції, немає жодних вказівок на виняткові обставини, створені російською агресією. У рамках переговорів також не обговорюються питання реконструкції критичної, громадської чи цивільної інфраструктури. Як зазначають експерти Українського центру економічних та політичних досліджень ім. О. Разумкова, «ця подія є вагомим політичним, мораль-

ним, мобілізуючим стимулом для України» [4].

На установчому засіданні конференції щодо вступу ЄС визнано, що механізм для України вартістю 50 мільярдів євро підтримує відновлення, реконструкцію та модернізацію країни «відповідно до шляху вступу України до ЄС», проте вступна заява ЄС не має правового значення у преамбулі, яка б визначила принципи, що керують переговорами про членство. Внаслідок цього переговорна структура залишається недостатньою враховувати воєнний контекст.

Постає питання, наскільки формальний процес вступу можна налаштувати для врахування конфліктів. Відповідь полягає у прерогативі Європейської Комісії пропонувати Раді держав-членів контрольні показники для кожного з переговорних кластерів. Це дає можливість виконавчій владі ЄС уже цього року скоротити розрив між очікуваннями та реальністю. Після перевірки законодавчої бази та інституційної спроможності України у світлі *acquis* ЄС, Комісія може запропонувати контрольні показники у сфері «основного» кластеру, який відповідно до методології розширення, розробленої у 2020 році, буде відкритий першим і закритий останнім. У цьому контексті вкрай важливо, щоб Комісія висунула умови щодо реформи державного управління на рівні, пропорційному наступним крокам у впровадженні комплексної стратегії трансформації бюрократичного апарату з недостатніми ресурсами, гендерного дисбалансу та недовіри, що вимагатиме стабільного миру після перемоги армії.

Визначення початкових, проміжних і кінцевих орієнтирів для наступних кластерів переговорів дозволить ЄС поступово враховувати виняткові та мінливі обставини, у яких опинилася Україна. Окрім надання певної гнучкості у встановленні початкових контрольних показників, Рада також повинна прийняти позитивне рішення щодо пропозиції Комісії щодо закріплення реконструкції в офіційному процесі приєднання. Одночасно Рада має узгодити сфери прискореної інтеграції.

У рамках переговорів зазначається, що «основну увагу слід приділяти сферам, де

країна-кандидат уже має потенціал і досвід для експорту до ЄС, а також сферам взаємного стратегічного інтересу, де країна-кандидат має значне виробництво, але має відповідати нормам і стандартам ЄС, а також іншим сферам з великим невикористаним потенціалом» (параграф 13) [3]. Однією з очевидних сфер для прискореної інтеграції є оборонно-промислове співробітництво, у рамках якого Україна та країни-члени можуть спільно розвивати свої оборонні можливості, що надасть реального значення положенню про взаємну оборону статті 42(7) ДЄС.

Таким чином, важливо враховувати унікальні обставини, у яких перебуває Україна, та адаптувати процес вступу для забезпечення його ефективності та відповідності поточним викликам. Європейська Комісія та Рада держав-членів мають відігравати ключову роль у цьому процесі, забезпечуючи необхідну гнучкість та чутливість до конфліктів.

З початку широкомасштабного вторгнення РФ на територію України Європейський Союз істотно посилив військово-технічну співпрацю з українською державою. Ця співпраця спрямована на посилення оборонних спроможностей України, підвищення її стійкості до зовнішніх загроз та захист цивільного населення від неправомірних військових дій.

Ключовими напрямками підтримки стали:

- *Фінансова допомога:* ЄС виділив значні кошти з Європейського фонду миру для фінансування постачання озброєння, військової техніки та боєприпасів в Україну. Крім того, було створено спеціальний Фонд допомоги Україні для збільшення обсягів військової підтримки [5].

- *Військова підготовка:* у рамках Місії ЄС з надання військової допомоги Україні (EUMAM Ukraine) здійснюється підготовка українських військових, спрямована на підвищення їхньої оперативної сумісності зі збройними силами країн-членів ЄС [6].

- *Спільні закупівлі озброєння та боєприпасів:* ЄС ініціював програму спільних закупівель озброєння та боєприпасів для країн, що дозволяє оптимізувати витрати і

прискорити постачання необхідної військової техніки [7].

- *Підтримка оборонно-промислового комплексу:* ЄС виділяє кошти на підтримку оборонно-промислового комплексу України та країн-членів ЄС з метою збільшення виробничих потужностей і забезпечення безперебійних поставок озброєння та боєприпасів.

- *Використання заморожених російських активів:* ЄС розробляє механізми використання заморожених російських активів для фінансування відновлення України та підтримки її оборонних зусиль.

Допомога ЄС Україні пройшла тривалий процес трансформації від 5000 шоломів для військових [8] до відкриття кількох нових військових заводів, зокрема, у Німеччині, Франції, Литві та Румунії [9].

Подальший успіх підтримки України залежатиме від оборонної координації ЄС, яка є важливим компонентом поточної стратегії ЄС. Двосторонні угоди у сфері безпеки, які Україна наразі підписує з країнами, що приєдналися до спільної декларації G7, а також тематичні коаліції в рамках формату «Рамштайн», сприяють такій координації. Україна очікує на спільні проекти, у рамках яких будуть гуртові замовлення з урахуванням потреб України. Це важливо для майбутньої локалізації виробництва та інтеграції України у виробничий цикл. Поточна стратегія ЄС пропонує такі можливості, проте ситуація на полі бою вимагає більш жорсткої відповіді на російську агресію.

Першим кроком до налагодження оборонної координації між ЄС та Україною стали підписані 27 червня 2024 року Спільні безпекові зобов'язання між Україною та Європейським Союзом [10].

Підписаний документ між Європейським Союзом та Україною засвідчує глибoku інтеграцію оборонних та безпекових інтересів обох сторін. Документ визначає широкий спектр заходів, спрямованих на зміцнення оборонних спроможностей України, протидію російської агресії та забезпечення подальшої євроінтеграції. Ключові напрями співпраці:

- *Військово-технічна допомога:*

- Постачання озброєння: ЄС зобов'язався надавати Україні широкий спектр озброєння та військової техніки як летального, так і нелетального характеру.

- Військова підготовка: реалізація масштабних програм військової підготовки українських військових з метою підвищення їхньої оперативної сумісності зі збройними силами країн-членів ЄС.

- Співпраця в оборонній промисловості: спільні проекти в галузі оборонної промисловості, спрямовані на модернізацію українського ВПК та його інтеграцію в європейські ланцюжки постачання.

- *Підтримка енергетичної безпеки:*

- Забезпечення стабільності енергосистеми: надання допомоги у відновленні та модернізації енергетичної інфраструктури України.

- Диверсифікація джерел енергопостачання: сприяння пошуку нових джерел енергії та зменшенню енергетичної залежності від росії.

- *Інституційне будівництво:*

- Реформи сектору безпеки і оборони: сприяння проведенню реформ у сфері безпеки і оборони відповідно до стандартів НАТО та ЄС.

- Боротьба з корупцією: спільні зусилля з метою посилення прозорості та підзвітності у сфері оборонних закупівель та використання бюджетних коштів.

- *Політична підтримка:*

- Підтримка євроінтеграційних прагнень України: ЄС підтверджує свою підтримку євроатлантичних прагнень України та зобов'язується надавати необхідну допомогу у проведенні реформ.

- Ізоляція росії: Спільні зусилля з метою посилення міжнародної ізоляції росії та підризу її економічного потенціалу.

Механізми реалізації:

Для ефективного реалізації спільних безпекових зобов'язань передбачено створення спеціальних механізмів координації та співпраці між ЄС та Україною. Зокрема, мова йде про:

- Регулярні консультації: проведення регулярних консультацій на високому рівні для обговорення актуальних питань безпеки та координації дій.

- Спільні робочі групи: створення спільних робочих груп з різних питань, таких як військове планування, логістика, фінансування.

- Фінансові механізми: розроблення ефективних механізмів фінансування спільних проєктів.

Підписаний документ є важливим кроком у розвитку стратегічного партнерства між ЄС та Україною. Він засвідчує єдність позицій сторін щодо протидії російській агресії та підкреслює важливість подальшої інтеграції України в євроатлантичні структури. Та попри ряд позитивних аспектів цього документу, навіть при поверхневому його аналізі, можна виокремити й очевидні проблемні моменти, зокрема:

- Недостатність гарантій безпеки: формулювання зобов'язань ЄС є досить загальним і не містить чітких гарантій безпеки для України.

- Залежність від США: для забезпечення ефективної оборони Україні необхідна додаткова підтримка США.

- Роль стратегії розбудови миру: ЄС поєднує військову підтримку з традиційними інструментами розбудови миру.

- Відсутність прямих гарантій безпеки: На відміну від попередніх раундів розширення, коли країни-кандидати спочатку вступали до НАТО, Україна не має таких перспектив. Незважаючи на підтримку Вашингтонського саміту, це обмеження залишається актуальним.

- Посилення власного військового потенціалу ЄС: Для забезпечення стратегічної автономії та довіри до політики розширення, ЄС повинен зміцнити свої власні збройні сили та інститути безпеки.

- Співпраця між ЄС та країнами-кандидатами: ЄС та країни-члени повинні тісно співпрацювати для виконання зобов'язань щодо розширення та зміцнення оборони кандидатів.

- Зобов'язання щодо взаємної оборони: Після вступу до ЄС Україна очікує отримання гарантій безпеки, аналогічних тим, що передбачені статтею 42(7) Договору про Європейський Союз.

Війна в Україні має *далекосяжні наслідки для європейської безпеки*:

- Посилення військової загрози: російська агресія проти України демонструє, що загроза війни в Європі не зникла.

- Енергетична криза: війна призвела до енергетичної кризи в Європі, що спонукало країни ЄС шукати нові джерела енергії і диверсифікувати постачання.

- Інфляція: війна спричинила зростання цін на енергоносії та продовольство, що призвело до підвищення інфляції в Європі.

- Міграційна криза: війна викликала нову хвилю міграції з України, що поставило перед ЄС нові виклики.

Виходячи із зазначеного, можемо виокремити ряд *можливостей та уроків*, які мають бути враховані як і в Україні, так і в ЄС:

- Необхідність посилення обороноздатності: війна в Україні показала, що ЄС повинен зміцнювати свої збройні сили і підвищувати рівень оборонної співпраці між країнами-членами.

- Важливість енергетичної незалежності: ЄС повинен активніше диверсифікувати джерела енергопостачання і зменшити залежність від російських енергоносіїв.

- Підтримка демократії і верховенства права: ЄС повинен продовжувати підтримувати демократичні реформи в Україні та інших країнах-партнерах.

- Стійкість до гібридних загроз: ЄС повинен бути готовим протистояти гібридним загрозам, таким як дезінформація, кібератаки і політичний тиск.

- Зміцнення єдності ЄС: незважаючи на розбіжності, війна в Україні сприяла зміцненню єдності ЄС і спільним діям у відповідь на російську агресію.

- Важливість стратегічного партнерства зі США: Співпраця з США є ключовою для забезпечення європейської безпеки.

Висновок

Вступ України до ЄС є складним процесом, який вимагає від України проведення масштабних реформ і подолання численних перешкод. Війна в Україні стала серйозним випробуванням для ЄС і підкреслила необхідність зміцнення європейської безпеки та солідарності. Досвід підтримки України може стати важливим уроком для ЄС і спри-

яти подальшому розвитку Європейського Союзу.

Військово-технічна співпраця ЄС з Україною сприяє зміцненню оборонних спроможностей української армії та підвищенню її ефективності в боротьбі з російською агресією. Завдяки цій співпраці Україні було надано значну кількість озброєння, військової техніки та боєприпасів, а також проведено підготовку тисяч українських військових.

ЄС продовжує надавати всебічну підтримку Україні, зокрема у сфері безпеки і оборони. Співпраця між ЄС і Україною в цій галузі є важливим елементом забезпечення стабільності та безпеки в Європі.

Аналізуючи поточну ситуацію на полі бою та перспективи розвитку конфлікту, ЄС повинен розробити комплексний план оперативної підтримки Збройних Сил України. Цей план має бути спрямований на забезпечення оборонних спроможностей України на найближчу перспективу та створити умови для подальшої інтеграції України в євроатлантичну спільноту.

Короткострокові пріоритети:

- *Забезпечення безперебійних поставок боєприпасів:* критично важливим є підтримання високого темпу постачання артилерійських снарядів, ракетних систем та інших боєприпасів, необхідних для стримування наступальних дій противника та звільнення окупованих територій.

- *Розбудова системи протиповітряної та протиракетної оборони:* створення багатошарової системи протиповітряної та протиракетної оборони є ключовим фактором для захисту критичної інфраструктури та цивільного населення від авіаційних та ракетних ударів.

- *Гарантування технічного обслуговування військової техніки:* Для забезпечення безперервної експлуатації наданої військової техніки необхідно організувати ефективну систему її технічного обслуговування та ремонту, включаючи постачання запасних частин та навчання персоналу.

Довгострокова перспектива:

Підписана угода про безпеку між ЄС та Україною має стати основою для формування стратегічного партнерства в оборонній

сфері. Ця співпраця повинна бути спрямована на:

- *Посилення оборонних спроможностей України:* спільні проекти в галузі оборонної промисловості, військова підготовка, стандартизація озброєння та військової техніки.

- *Інтеграцію України в європейську систему безпеки:* Створення умов для подальшої інтеграції України в євроатлантичні структури, зокрема через посилення співробітництва з НАТО.

- *Стійкість до гібридних загроз:* Розробка спільних заходів протидії гібридним загрозам, таким як кібератаки, дезінформація та енергетичний шантаж.

Для ефективної реалізації зазначених заходів необхідно забезпечити стабільне фінансування. ЄС повинен розробити механізми фінансування військової допомоги Україні, які виходять за рамки існуючих програм і дозволяють оперативно реагувати на зміни ситуації на полі бою.

Отже, констатуємо, що Європейський Союз відіграє ключову роль у підтримці України у боротьбі за свою незалежність і територіальну цілісність. Розроблений план військово-технічної допомоги має бути комплексним, довгостроковим і спрямованим на забезпечення як короткострокових, так і довгострокових потреб України. Підписані спільні безпекові зобов'язання між Україною та Європейським Союзом мають бути базисом подальшої політики системної підтримки України. Тільки за таких умов Україна зможе успішно протистояти російській агресії та інтегруватися в європейську спільноту.

Література

1. Сидорук Т. Війна росії в Україні та майбутнє європейської безпеки. Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії. №. 2024. URL: <https://relint.vnu.edu.ua/index.php/relint/article/view/371/345> (дата звернення: 01.08.2024).

2. The EU's response to the COVID-19 pandemic. European Council. Council of the European Union URL: <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/coronavirus-pandemic/> (дата звернення: 01.08.2024).

3. EU opens accession negotiations with Ukraine 25 June 2024 European Council. Council of the European Union URL: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2024/06/25/eu-opens-accession-negotiations-with-ukraine/> (дата звернення: 01.08.2024).

4. Україна: від війни до миру та відновлення. Аналітичні оцінки Червень 2024. Український центр економічних та політичних досліджень ім. О. Разумкова <https://razumkov.org.ua/images/2024/07/11/2024-ПАКТ-June.pdf> (дата звернення: 01.08.2024).

5. EU military support for Ukraine. European Council of the European Union. URL: <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/eu-response-ukraine-invasion/military-support-ukraine/> (дата звернення: 01.08.2024).

6. About EU Military Assistance Mission in support of Ukraine (EUMAM Ukraine). EU Military Assistance Mission in support of Ukraine URL: https://www.eeas.europa.eu/eumam-ukraine/about-eu-military-assistance-mission-support-ukraine-eumam-ukraine_en?s=410260 (дата звернення: 01.08.2024).

7. European Peace Facility. European Council of the European Union. URL: <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/european-peace-facility/> (дата звернення: 03.08.2024).

8. Germany offers Ukraine helmets, Kyiv's Klitschko 'speechless'. Reuters. January 26, 2022 URL: <https://www.reuters.com/world/europe/germany-offers-ukraine-helmets-draws-kyiv-mayors-ire-2022-01-26/> (дата звернення: 04.08.2024).

9. Fredrik Löjdquist The Need for Taking the Strategic Initiative Towards Russia. SCEEUS Report No. 11, 2024 URL: <https://sceeus.se/publikationer/the-need-for-taking-the-strategic-initiative-towards-russia-an-outline-for-a-policy-to-contain-constrain-and-counter-russian-antagonistic-behaviour/> (дата звернення: 05.08.2024).

10. Спільні безпекові зобов'язання між Україною та Європейським Союзом. 27.06.2024. Президент України. офіц. веб-сайт. URL: <https://www.president.gov.ua/news/spilni-bezpekovi-zobovyazannya-mizh-ukrayinoyu-ta-yevropejsk-91801> (дата звернення: 05.08.2024).

THE ROLE OF THE EU IN ENSURING UKRAINE'S SECURITY (ON THE EXAMPLE OF JOINT SECURITY COMMITMENTS BETWEEN UKRAINE AND THE EU).

The article examines the role of the European Union in ensuring Ukraine's security by analysing the joint security commitments between Ukraine and the EU. The importance of this topic is determined not only by the current geopolitical challenges, but also by Ukraine's aspirations to integrate into European security and defence structures.

Particular attention is paid to the analysis of the current security challenges faced by Ukraine, in particular the aggression of the Russian Federation. In this context, the role of the EU in supporting Ukraine through economic sanctions, financial assistance, and military support through various cooperation programmes is examined.

The main areas of cooperation, including military training, intelligence sharing, and Ukraine's participation in joint military exercises and operations under the auspices of the EU, are examined. Particular attention is paid to the role of the EU Security Sector Reform Mission in Ukraine (EUAM Ukraine), which provides advice and support in reforming law enforcement agencies and the judiciary.

Based on the analysis, conclusions are drawn about the effectiveness of joint security commitments between Ukraine and the EU. The main achievements and challenges faced by the cooperation are outlined. In particular, the issues of financial resources, political will, and institutional capacity of Ukraine and the EU to implement joint security projects are considered.

The article offers recommendations for further strengthening security cooperation between Ukraine and the EU. It points to the need to expand Ukraine's participation in European and Euro-Atlantic security structures.

The article is a significant contribution to understanding the EU's role in ensuring Ukraine's security and identifies areas for further development of security cooperation between Ukraine and the European Union.

Keywords: EU, security, common security commitments, military support, European integration.